

Sygn. akt II A Ka 122/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2021r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Apelacyjnego Ewa Gregajtys (spr.)

Sędziowie Sądu Apelacyjnego Anna Zdziarska

Sądu Apelacyjnego Rafał Kaniok

Sądu Apelacyjnego Zbigniew Kapiński

Sądu Apelacyjnego Ewa Jethon

Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2021r.

sprawy M. Z. urodzonego (...) w S., syna Z. i E. z domu H.

oskarżonego z art. 148 § 1 kk

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2021r. w sprawie VIII K 53/20

- 1. wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że za przypisane przestępstwo, na podstawie art. 148 § 1 kk wymierza oskarżonemu M. Z. karę dożywotniego pozbawienia wolności,*
- 2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 9 maja 2019r. od godz. 03.00 do dnia 30 listopada 2021r,*
- 3. uchyla rozstrzygnięcie zawarte w pkt. II części rozstrzygającej wyroku,*
- 4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. M. – Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy) zł obejmującą 23% VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym,*
- 5. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

	Sygnatura akt	II AKa 122/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2021r. w sprawie VIII K 53/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			-----	-----	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----		

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<u>Apelacja prokuratora:</u> Rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary 25 lat pozbawienia wolności w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, właściwości i warunków osobistych oskarżonego, sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa oraz celów wychowawczych i zapobiegawczych, jakim kara	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p><i>ma służyć, co skutkowało wymierzeniem oskarżonemu kary 25 lat pozbawienia wolności zamiast kary dożywotniego pozbawienia wolności.</i></p> <p><i>Apelacja obrońcy oskarżonego:</i></p> <p><i>Rażąca niewspółmierność kary orzeczonej w wymiarze 25 lat pozbawienia wolności wraz z ustaleniem surowszego ograniczenia co do skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia podczas, gdy prawidłowa ocena całokształtu okoliczności dotyczących jej wymiaru uzasadnia orzeczenie kary łagodniejszej, z jednoczesnym odstąpieniem od orzeczenie obostrzenia w zakresie możliwości ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie.</i></p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Analizując argumenty obu apelacji, oparte na tej samej podstawie odwoławczej, choć odmiennych kierunkach zaskarżenia, Sąd Apelacyjny uznał, że zasadne są te przedstawione przez prokuratora, co czyni słusznym zarzut sformułowany przez tego skarżącego. Zgodzić się należy z prokuratorem, że Sąd Okręgowy prawidłowo rekonstruując stan faktyczny sprawy nie nadał właściwej rangi tym okolicznościom, które z niego wynikają, a mają zasadnicze znaczenie przy kształtowaniu kary. Okoliczności te</p>		

Sąd dostrzegł, jednak dokonując ocen i ustaleń w zakresie właściwej sankcji karnej bezzasadnie uznał, że uzasadniają wymierzenie oskarżonemu kary 25 lat pozbawienia wolności. Tymczasem okoliczności przedmiotowe dotyczące czynu oskarżonego a także te o charakterze podmiotowym związane z jego osobą, nakazują przyjąć, że żadna kara, poza przewidzianą w art. 32 pkt 5 kk, nie zrealizuje wobec niego określonych w ustawie celów. Wskazać jednocześnie należy, że kompleksowa analiza tych okoliczności musi prowadzić do wniosku, że w przypadku oskarżonego zasadniczą funkcją kary jest ta zapobiegawcza, ochronna. Sąd Okręgowy błędnie zatem założył, również orzekając karę eliminacyjną, choć czasową, że kara orzekana wobec oskarżonego spełni także inne cele. Tym samym, uwzględniając okoliczności przywołane wyżej a podniesione przez prokuratora w apelacji, kara wymierzona oskarżonemu przez sąd I instancji pozostaje w takiej dysproporcji do kary, która przy ich właściwym uwzględnieniu powinna być orzeczona, że uzasadnia zarzut jej rażącej niewspółmierności. Orzeczona kara odbiega bowiem i to w sposób istotny od tej, jaką należało oskarżonemu wymierzyć.

Zasady wymiaru kary określa art. 53 kk, do którego słusznie odwołał się także Sąd Okręgowy. W § 2 tego przepisu wymieniono najistotniejsze okoliczności (w szczególności), które Sąd, wymierzając karę według swojego uznania, ma obowiązek uwzględnić. Wskazano tam motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na nim obowiązków, rodzaj i rozmiar

ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Przekładając te okoliczności na stan

faktyczny rozpoznawanej sprawy, za Sądem Okręgowym powtórzyć należy, że M. Z. dopuścił się zbrodni zabójstwa swojej partnerki życiowej, skutek jego działania jest zatem trwały i nieodwracalny. Pokrzywdzona, w przeciwieństwie do oskarżonego, pomimo szeregu obiektywnych trudności a w szczególności takiej sytuacji rodzinnej, ukończyła studia, zdobyła wykształcenie, pracowała, od szeregu lat utrzymując siebie, a po nawiązaniu relacji z oskarżonym, także jego. Sąd Okręgowy trafnie ustalił, że pokrzywdzona nie miała rodziny, stąd oskarżony był dla niej jedyną bliską osobą. Tą wyjątkową sytuację osobistą K. W. w pełni obrazuje okoliczność, że w toku śledztwa, po wykonaniu jego niezbędnych czynności, powstał problem ze znalezieniem osoby, która zajęłaby się jej pochówkiem, czego w efekcie podjęła się dalsza krewna nieżyjącej matki. Oskarżony miał przy tym świadomość takiej sytuacji i także z tego wynikającego przywiązania do niego K. W..

Sąd Okręgowy ustalił, że M. Z. w relacjach z pokrzywdzoną był zazdrosny i zaborczy, kontrolował ją, żądał przesyłania zdjęć potwierdzających, z kim przebywa, miał dostęp do jej kont na portalach społecznościowych. Z zeznań znajomych K. W. a także sąsiadów pary wynika, że oskarżony był wobec niej agresywny słownie i fizycznie. Pokrzywdzona ukrywała te okoliczności, a nawet, gdy przedstawiała znajomym

rzeczywisty stan rzeczy, odmawiała podejmowania jakichkolwiek działań, izolowała się także od osób, które ją do tego nakłaniały. Na tak ukształtowane relacje obojga nie pozostawało obojętne ich uzależnienie od leków, w przypadku oskarżonego także zażywanie substancji psychoaktywnych. Okoliczność ta w żadnej mierze nie łagodzi stopnia winy oskarżonego. Podnieść bowiem należy, że był on świadomy swojego nałogu, a mimo to nie podejmował dobrowolnie leczenia. Co więcej, uwzględniając zachowanie M. Z. w trakcie procesu, stwierdzić należy, że swoje uzależnienie traktował instrumentalnie próbując uchronić się przed odpowiedzialnością właśnie stanem psychicznym. Tymczasem w czasie czynu oskarżony nie znajdował się pod wpływem substancji psychoaktywnych, a biegli wprost wskazali na symulowanie przez niego objawów. Oskarżony ma prawo bronić się w taki sposób, jaki sam uznaje za skuteczny, nie oznacza to jednak, że jego linia obrony nie podlega ocenie sądu, także w kontekście tych warunków, które przekładają się na okoliczności wpływające na kształtowanie właściwej sankcji karnej.

Odnosząc się do społecznego funkcjonowania oskarżonego podnieść należy, że w przeciwieństwie do pokrzywdzonej - nie pracował, nie uczył się, z kolejnych uczelni był wydalany z powodu nieobecności na zajęciach. M. Z. większość czasu spędzał przy grach komputerowych, jego zainteresowania obejmowały filmy dalekowschodnie i kino gore, a zatem takie, gdzie dominują sceny drastycznej przemocy,

nieakceptowalne dla przeciętnego widza. W tym przedmiocie oskarżony wypowiadał się na forach internetowych, które nie są ogólnie dostępne.

W kontekście przywołanych zainteresowań oskarżonego, prokurator słusznie odwołuje się do opinii biegłych psychiatrów i psychologa, którzy nie stwierdzając jakichkolwiek ograniczeń w rozumieniu przez oskarżonego znaczenia jego czynu, jak i możliwości pokierowania swoim postępowaniem, rozpoznali nieprawidłową osobowość z cechami dysocjalnymi. Oskarżonego cechuje skłonność do zachowań impulsywnych, niska tolerancja na frustracje i przesadna reakcje na stres. Biegli wskazali na jego nieufność i podejrzliwość, wrogie nastawienie do otoczenia, brak empatii, wyrażający się obniżoną wrażliwością na potrzeby i cierpienia innych, a w konsekwencji egocentryczny typ relacji z otoczeniem podporządkowany realizacji wyłącznie własnych potrzeb. Oskarżony czuje się niedoceniany i wykorzystywany. Na ukształtowanie takiej osobowości wpłynęło szereg czynników, w tym przyjmowanie substancji psychoaktywnych. Podkreślić jednak należy, że oskarżony nie pochodzi z patologicznego środowiska, ukończył szkołę średnią i podejmował studia, z których był wydalany nie z powodu problemów z nauką a absencji na zajęciach, co jednak nie przeszkadzało mu pobierać od rodziców środki finansowe na naukę, jak również korzystać z pieniędzy, które z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymywała pokrzywdzona. Wskazać w końcu należy, że w dacie

czynu oskarżony miał 26 lat, był zatem osobą młodą, jednak z racji wieku, jego osobowość została już ukształtowana.

Oceniając okoliczności czynu oskarżonego w aspekcie tych przesłanek, które zgodnie z art. 53 kk Sąd uwzględnia rozstrzygając w przedmiocie właściwej sankcji karnej, wskazać należy, że mają one charakter wyłącznie obciążający, co Sąd Okręgowy trafnie ustalił, jednak nieprawidłowo efekty tych ustaleń odzwierciedlił przy wymiarze kary. Oskarżony dokonał zabójstwa pokrzywdzonej w czasie, gdy spała, wiedząc, że kobieta zażyła leki i będąc świadomym skutków ich działania. Sam oświadczył, że miało to miejsce ok. 2 godzin po tym, gdy K. W. zasnęła. Uwzględniając zatem okoliczność, że wcześniej doszło do kłótni pomiędzy nimi, to nie w jej trakcie, kierując się emocjami, oskarżony zadał ciosy, ale po upływie znacznego już okresu, gdy emocje z pewnością miały inny poziom. Tym samym oskarżony nie działał w sposób nagły, pod wpływem emocji, ale miał warunki do rozważenia okoliczności, które dawały możliwość innego, zgodnego z prawem zachowania. Mając czas i możliwość przemyślenia czynu, zatem wyboru, zdecydował się na zabicie pokrzywdzonej wprost przyznając, że uznał to za jedyny sposób zakończenia związku a zamiar ten zrealizował w czasie, co raz jeszcze wymaga podkreślenia, gdy pokrzywdzona spała i to zamroczona lekami. Przed zadaniem ciosów okno znajdujące się w mieszkaniu oskarżony zasłonił materacem. Następnie zabił śpiącą K. W. zadając jej co najmniej osiem ciosów maczetą w okolice szyi i karku, powodując rany rąbane, w części nakładające się, skutkujące

rozległymi uszkodzeniami jej ciała w obrębie kręgosłupa szyjnego z przerwaniem ciągłości tętnicy kręgowej, rdzenia kręgowego, żyły szyjnej i mięśni, co spowodowało zgon pokrzywdzonej. Tym samym, oskarżony dokonał zabójstwa swojej partnerki życiowej używając niebezpiecznego narzędzia, w warunkach, w których nie miała ona żadnych szans obrony, działań takich, ze wskazanych powodów nawet nie podjęła, co wprost obrazują wyniki sekcji zwłok. Po sprawdzeniu, że pokrzywdzona nie żyje, oskarżony odstawił z okna materac opierając go o ścianę i zgasił światło, następnie umył twarz i ręce z krwi i udał się do sklepu po papierosy. Po powrocie zadzwonił na numer alarmowy informując, że w mieszkaniu znajduje się jego dziewczyna, została zaatakowana, pocięta, leży w krwi. Członkowie zespołu medycznego, jak i przybyli na interwencję policjanci, zgodnie wskazali, że oskarżony palił papierosa i był bardzo spokojny.

Przywołane okoliczności doprowadziły Sąd Okręgowy do słusznego wniosku, że oskarżony działał w sposób zaplanowany, zatem przemyślany, co dotyczy także przyjętej metody – mechanizmu – spowodowania śmierci pokrzywdzonej poprzez zadanie kilku ciosów maczetą w okolice szyi i karku, osobie śpiącej i odurzonej lekami. Taki sposób działania, nieprzypadkowy, a wynikający z „zainteresowań” oskarżonego, odzwierciedla wnioski sformułowane przez biegłych w opinii sądowo-psychiatrycznej. Opiniujący biegli, poziom intelektualny oskarżonego określili jako ponad przeciętny, nie ulega zatem wątpliwości, że oskarżony

zdawał sobie sprawę z istoty czynu, w tym tego, że dla realizacji zamierzonego skutku nie jest niezbędne zadanie takiej ilości ciosów o charakterze rąbanym śpiącej kobiecie, o drobnej budowie ciała.

Te wszystkie okoliczności skutecznie przeczą ocenie Sądu Okręgowego, by czyn oskarżonego nie należał do przypadków najcięższych. Zabójstwo jest zbrodnią, więc z samej istoty stanowi przestępstwo o najwyższym ciężarze gatunkowym. To, którego dopuścił się oskarżony, z omówionych przyczyn, ma wyjątkowy charakter i odzwierciedla takie społeczne cechy oskarżonego, że kara wobec niego orzekana może spełnić cel wyłącznie zapobiegawczy trwale chroniąc społeczeństwo przed zagrożeniem z jego strony.

Za orzeczeniem kary dożywotniego pozbawienia wolności przemawiają także właściwości i warunki osobiste oskarżonego. Jego dys socjalna osobowość wprost odzwierciedlona w okolicznościach czynu, jak i stosunku do pokrzywdzonej przed jego popełnieniem, zainteresowania obejmujące skrajną przemoc, a to wszystko przy intelekcie powyżej przeciętnej, nakazuje przyjąć, że uwzględnienie kryteriów ocenianych w ramach „właściwości i warunków osobistych sprawcy” uzasadnia orzeczenie wobec M. Z. kary najsurowszej.

Poza uwagą Sądu Apelacyjnego nie pozostała przy tym okoliczność, że oskarżony jest osoba niekaraną, młodą, częściowo przyznał się do czynu. Niekaralność stanowi atut w przypadku osób o znacznym doświadczeniu życiowym, które swoim życiem sprzed daty czynu świadczą o jego incydentalności, co

pozwala pozytywnie wnioskować w zakresie prognozy kryminologicznej. Sprawca młody, który dopuszcza się zbrodni o charakterze wyjątkowym z uwagi na sposób jego działania, nie może oczekiwać, by sam fakt dotychczasowej niekaralności skutkowało brakiem możliwości orzeczenia kary najsurowszej. Niekaralność w takim przypadku nie ma bowiem aż takiej rangi, nie stanowi istotnej jego zasługi. Samo częściowe przyznanie się do czynu, w przypadku oskarżonego także nie ma takiego znaczenia, jak przyjął Sąd Okręgowy, skoro w istotnym zakresie stanowiło element obrony oskarżonego sprowadzający się do twierdzenia, że dokonał zabójstwa pokrzywdzonej w stanie psychicznym, który miał wyłączyć, bądź ograniczyć jego odpowiedzialność.

Wskazane okoliczności nakazują wykluczyć ocenę Sądu Okręgowego, by wobec oskarżonego istniały szanse na osiągnięcie celów kary bez potrzeby sięgania po jej najcięższy wymiar.

Całokształt omówionych okoliczności skutkowało uwzględnieniem apelacji prokuratora, odmienne stanowisko obrońcy czyniąc bezzasadnym i to w stopniu oczywistym.

Wniosek

O zmianę wyroku poprzez:

- w apelacji prokuratora - orzeczenie kary dożywotniego pozbawienia wolności,

- w apelacji obrońcy – złagodzenie wymierzonej kary.

*zasadny w apelacji prokuratora*

częściowo zasadny

*niezasadny w apelacji obrońcy*

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Omówiono przy zarzutach.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
W zakresie kary: - zmieniono w ten sposób, że za przypisane przestępstwo, na podstawie art. 148 § 1 kk wymierzono oskarżonemu M. Z. karę dożywotniego pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63 § 1 kk, okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 9 maja 2019r. od godz. 03.00 do dnia 30 listopada 2021r, a nadto uchylono orzeczenie zawarte w pkt. II części rozstrzygającej wyroku.	
Zwięźle o powodach zmiany	

Wobec uwzględnienia apelacji prokuratora.	
---	--

<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
	Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

	<p>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. M. – Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy) zł obejmującą 23% VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym,</p> <p>zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa – art. 624 § 1 kpk uznając, że jego sytuacja życiowa, w tym długotrwała izolacji uzasadniają takie rozstrzygnięcie.</p>
--	--

7. PODPIS
<p>Anna Zdziarska Ewa Gregajtys Rafał Kaniok</p> <p>Zbigniew Kapiński Ewa Jethon</p>

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rodzaj kary		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar kary i rozstrzygnięcie z art. 77 § 2 kk	
1.3.1. <u>Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
#	Uchylenie	#	zmiana